

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15-10-2022

« La meua ànima magnifica el Senyor, el meu esperit celebra Déu que em salva, perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa. Des d'ara totes les generacions em diran benaurada, perquè el Totpoderós obra en mi meravelles: el seu nom és sant, i l'amor que té als qui creuen en ell s'estén de generació en generació.»
(Lc 1, 46b-50).

A mitjan octubre -després d'haver-se celebrat la memòria litúrgica de la Mare de Déu del Roser el dia 7 (festa unida a la victòria de Lepant, ocorreguda el 7 d'octubre de 1571)- volem sumar-nos a la lloança i a la benedicció, elevada per Maria al Senyor, reconeixent les "grans coses" que va fer per Magdalena Aulina i per tots nosaltres. Embolcallats en la misericòrdia del Pare, junts reconeixem i anomenem Maria "benaurada", com ho han fet les "generacions" que ens han precedir. I ens situem a l'escola de Maria, per deixar-nos introduir en la contemplació de la bellesa del rostre de Jesús i en l'experiència de la profunditat del seu amor.

En aquest mes, particularment dedicat a la Verge Maria (com ho és també el mes de maig), ens hi dirigim amb el sant Rosari, que és "el Credo fet pregària" i "el compendi de tot l'Evangeli": d'ell, en efecte, se'n deriva la formulació dels misteris que es contemplen i les oracions que es resen. El Rosari és una manera de pregar que l'Església sap que agrada a la Mare de Déu. Estem sempre convidats a acudir-hi, fins i tot en els moments més difícils de la nostra peregrinació per la terra. És una pregària senzilla, però molt bonica que ens ajuda a penetrar en els misteris de Jesús i de la seva Mare i la nostra.

L'ànima i la substància del Rosari és la pregària de l'"Ave Maria", amb la que saludem a la Verge "plena ets de gràcia", convidant-la a "gaudir", perquè el misteri li és revelat i donat. L'Ave Maria és una de les oracions més belles i conegudes pel poble cristià, que hi acudeix per a cada necessitat, s'encomana a ella i l'implora.

En el Rosari es repeteix moltes vegades l'"Ave Maria", fins a formar una "corona", com si cada "Ave Maria" fos una rosa que oferim a la Verge com a signe del nostre amor filial, de la nostra devoció, de la nostra petició d'ajuda. En particular, li demanem que pregui per nosaltres "ara i en la hora de la nostra mort", segurs que Maria, com a Mare de Déu i Mare nostra, estarà amb nosaltres en aquell moment, al nostre costat, i ens estendrà la mà en el nostre pas d'aquesta vida a l'altra.

La devoció a Maria va ser la força de Magdalena Aulina, en ella hi va trobar inspiració, seguretat, consol, ajuda i esperança. Magdalena estava segura que qui s'encomana a Maria no té por de res i tot ho pot. A la cançó "Mare meva!", inspirada per ella, se li demana a la Verge: "Com si fos estrenyent-te la mà, prement el rosari amb la meua, cada compte et demostris un 'jo t'estimo', que em fongui amb tu, Mare meva!". I també: "Mare meva seràs eternament. Mare ets en veure'm desterrat. Mare nostra i de Déu omnipotent, que per Mare de tots t'ha deixat. Però si veus que intento agafar en va el rosari o la creu en la meua agonia, o sense forces caiguessin de la meua mà, que trobin, llavors, la teua, Mare meva!".

L'antiga pietat popular proposa, amb la pregària de tot el Rosari, recórrer un camí de quinze misteris: de goig, de dolor i de glòria.

La meditació dels misteris joiosos alegra el nostre amor filial i ens inunda de goig. Maria és triada per ser el primer tabernacle de la terra; plena de caritat, visitarà la seva parenta ja gran i embarassada; viu el misteri del naixement del Fill en la pobresa i en la humilitat; el presenta al temple, demanant ser purificada; i en el temple el troba de nou, mestre entre els doctors.

La meditació dels misteris de dolor, que Maria va patir i va patir amb Jesús, ens provoca dolor i plor, però també penediment pels nostres pecats, empenyent-nos a cercar el perdó misericordiós del Pare. Meditant aquests misteris, revivim l'amor de Jesús, que "sua en abundància sang i carrega sobre les seves espatlles la nostra infidelitat"; és flagel·lat; és coronat d'espines; porta la creu per nosaltres i en el nostre lloc; assedegat d'amor, a la creu "lliura el seu esperit".

La meditació dels misteris gloriosos ens omple d'alegria i de força, perquè ens fa entreveure la glòria que ens espera. La seva contemplació es converteix en invocació, perquè la glòria de Maria sigui la glòria i l'alegria dels qui el resem. Ens fan reviure el misteri de Jesús ressuscitat; d'ell a la dreta del Pare; d'ell que dóna l'Esperit a l'Església naixent; de Maria associada a la glòria del Fill; d'ella coronada reina.

El Papa Joan Pau II va suggerir afegir cinc "misteris de llum" més, als quinze misteris del Rosari. També Magdalena –i ho testimonia una cançó– va proposar a les seves filles i als seus fills espirituals meditar i venerar cinc misteris particulars de la vida de Maria, patrona especial de l'Institut.

El primer misteri per contemplar i pregar és el de la seva Immaculada Concepció: “Beneïda mil vegades tu siguis, Maria; de gràcia inundada, prodigi de Déu”. Perquè “ets criatura que a l'orbe demostra el poder suprem de qui et va crear. Amb tu Déu ha format la seva obra mestra i et va triar per col·laborar amb el Redemptor”. La lloança s'hi dirigeix, filla del Pare etern, mare del Fill diví, esposa de l'Esperit Sant. Lloant-la, es formula el propòsit de "mirar sempre cap a dalt", vivint en la puresa.

El segon misteri marià és el de la seva Presentació al temple. És un misteri de silenci i d'ocultació perquè només Déu és testimoni de la santedat de Maria. Ja totalment unida a ell, perquè per ell ha estat escollida i cridada, Maria s'ofereix i es lliura a Ell per ser la seva serventa. Hem d'aprendre la lliçó de l'espera del moment oportú, de la gratitud pel do de la crida, de la prioritat a les eleccions que cal complir.

El tercer misteri, objecte de lloança i de meditació, és el de la Maternitat divina de Maria. Ella és "la Mare del Sagrat Cor", la dolça mare estimada, que dóna a Jesús, que és Amor. Déu ens la va donar com a tresor preciós. Per a nosaltres és guia i brúixola. Ella ens agafa de la mà per conduir-nos al seu Fill.

El quart misteri és el de la Verge dels Dolors. Té en els seus braços el seu Fill mort, tanca els ulls i els llavis, li besa les mans, que ja no l'abracen. Però no plora de dolor. Més aviat, plora per la traïció i la infidelitat de Judes i dels altres apòstols. Però el plor i el dolor són llavor de la glòria més gran de Déu: "Els dolors de Maria són aliment viu per a l'ànima que els medita, font de gràcies i de divines tendreses per a qui els practica; són camí segur que us portarà a descobrir com n'és de gran l'amor que ens té la nostra santíssima Mare" - deia Magdalena.

El cinquè misteri és el de Maria mare de la missió. Les onades del mar envien un missatge: són com ànimes que esperen l'Evangeli i els seus apòstols. I heus aquí la pregària de Magdalena: “Vull, oh Verge Maria, navegar en els vostres mars; per poder-los creuar hi ha una nau buida, que està cansada d'esperar. Si alguna cosa impedeix el meu camí, doneu-me aviat la llibertat”. Aquí està continguda tota la seva ànsia missionera, la seva set de sadollar “la set d'ànimes” que té Jesús!

Com Maria, també nosaltres repetim el nostre fiat, juntament amb Magdalena Aulina, romanent confiats a les mans del Senyor. El fiat de Maria a la voluntat del Pare és el semàfor en llum verda per continuar el nostre camí dia rere dia.

Magdalena deia: “Mirem Maria”. Avui volem confiar-li aquest món nostre, perquè ella, que ha experimentat allò “impossible de Déu”, ens ajudi: allò que sembla impossible als homes, que ho faci possible ella, la reina de la pau!

